RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2262/84

af 17. juli 1984

om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2260/84 (5) er der indført en produktionsstøtteordning for olivenolie; støtten for de på en bestemt dato eksisterende arealer ydes i forhold til den mængde olie, der rent faktisk er produceret, til olivendyrkere, der er medlemmer af de i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede producentorganisationer, og hvis gennemsnitsproduktion er på mindst 100 kg olie pr. produktionsår, hvorimod støtten til andre olivendyrkere ydes i forhold til antallet af oliventræer, disses produktionskapacitet og udbyttet heraf, fastsat skønsmæssigt, idet ydelsen er betinget af, at de pågældende oliven er høstet;

erfaringerne viser, at uanset de gældende bestemmelser om en lang række særlige kontrolforanstaltninger er der problemer i forbindelse med den nøjagtige og effektive gennemførelse af kontrollen; dette kan medføre uberettigede udgifter for Fællesskabet;

under de nuværende omstændigheder bør der træffes særlige foranstaltninger med henblik på at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af produktionsstøtteordningen;

erfaringen viser, at producentmedlemsstaternes administrative struktur ikke er tilstrækkelig tilpasset til gennemførelsen af den kontrol, fællesskabsbestemmelserne foreskriver; disse medlemsstater må derfor nødvendigvis oprette administrativt selvstændige organer, der skal varetage de pågældende opgaver; på grund af medlemsstaternes forpligtelse til i løbet af kort tid og for egen regning at oprette en særlig struktur, der skal varetage løsningen af opgaver, som strækker sig ud over de kontrolforanstaltninger, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 (7), bør Fællesskabet yde tilskud i en vis periode;

der består en sammenhæng mellem en effektiv kontrolordning og de sanktioner, der bringes i anvendelse, hvis der konstateres uregelmæssigheder; det er derfor nødvendigt at skærpe og supplere de nuværende sanktionsmuligheder for at øge disses præventive virkning under hensyn til de særlige karakteristika for den fælles markedsordning for olivenolie; det bør derfor bestemmes, at medlemsstaterne iværksætter sanktioner i tilfælde af uregelmæssigheder i forbindelse med produktionsstøtteordningen; for at sikre at de fastsatte sanktioner anvendes korrekt og ensartet, bør der træffes bestemmelse om visse særlige tilfælde, i hvilke der kan anvendes sanktioner —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Hver producentmedlemsstat opretter i overensstemmelse med sine retsregler et særligt kontor, som skal varetage visse kontrolforanstaltninger og opgaver i forbindelse med produktionsstøtteordningen for olivenolie.

Medlemsstater, hvis produktion ikke overstiger 3 000 tons i løbet af en nærmere fastsat referenceperiode, skal dog ikke oprette et særligt kontor. Sådanne medlemsstater træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre udførelsen af de opgaver, der i henhold til denne artikel påhviler kontoret.

2. For at sikre den korrekte anvendelse af produktionsstøtteordningen skal det i stk. 1 omhandlede kontor i overensstemmelse med det i stk. 4 omhandlede arbejdsprogram

— påse, at de aktiviteter, der udøves af producentorganisationer og foreninger af sådanne, er i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr.

(1) EFT nr. C 249 af 17. 9. 1983, s. 5.
(2) EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984, s. 92.
(3) EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 20.
(4) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(5) Se side 1 i denne *Tidende*.
(6) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(7) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (1);

— kontrollere de godkendte møller;

— undersøge anvendelsen af olie, der er fremstillet ved forarbejdning af oliven, samt anvendelsen af biprodukter heraf;

— på nationalt plan indsamle, kontrollere og bearbejde de oplysninger, der er nødvendige for opgørelsen af de udbytter, som omhandles i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 2261/84

— gennemføre statistiske undersøgelser vedrørende produktion, forarbejdning og forbrug af olivenolie.

På medlemsstatens anmodning foretager kontoret

— gennemgang af de sager, der omhandles i artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2261/84;

— kontrol som omhandlet i artikel 14, stk. 2, 3 og 4 i forordning (EØF) nr. 2261/84;

— den kontrol, der er fastsat i forbindelse med forbrugerstøtten.

Medlemsstaten kan på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen ligeledes pålægge kontoret at foretage særlige undersøgelser.

3. Kontoret har fuld administrativ uafhængighed. Det skal af den pågældende medlemsstat tildeles alle de beføjelser, der er nødvendige for at udføre de i stk. 2 omhandlede opgaver.

Kontoret skal have et personale, hvis antal og uddannelse sikrer, at de nævnte opgaver kan løses.

4. Inden begyndelsen af hvert produktionsår opstiller den pågældende medlemsstat på forslag af kontoret et foreløbigt budget og et arbejdsprogram, der skal sikre den korrekte anvendelse af produktionsstøtteordningen, og som medlemsstaten tilsender Kommissionen. Uden at dette i øvrigt berører medlemsstatens ansvarsområder, kan Kommissionen anmode denne om at foretage de ændringer i det foreløbige budget og programmet, som Kommissionen måtte finde hensigtsmæssige.

Repræsentanter fra Kommissionen kan til enhver tid følge den virksomhed, der udøves af kontoret.

Kontoret sender regelmæssigt medlemsstaten og Kommissionen rapporter om sin virksomhed. I disse rapporter redegøres der for eventuelle vanskeligheder, og der kan foreslås forbedringer af kontrolordningen.

(1) Se side 3 i denne Tidende.

5. I en periode på tre år fra den 1. november 1984 dækker det almindelige budget for De europæiske Fællesskaber kontorets faktiske udgifter med

— 100 % de to første år, idet der som loft er fastsat et samlet beløb på 14 mio ECU for det kontor, der oprettes i Italien og 7 mio ECU for det kontor, der oprettes i Grækenland,

— 50 % for det tredje år.

Medlemsstaterne har mulighed for, på betingelser, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF, at dække en del af den finansielle byrde, der påhviler dem, ved at opkræve et fradrag i den fællesskabsstøtte, der ydes til olivenoliesektoren.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen inden den 1. januar 1987 metoden for fiannsiering af de pågældende udgifter fra produktionsåret 1987/1988.

6. Det årlige beløb svarende til de i stk. 5 omhandlede faktiske udgifter vedtages af Kommissionen på grundlag af oplysninger, som meddeles af de pågældende medlemsstater. Dette beløb udbetales, når Kommissionen har fastslået, at det pågældende kontor er blevet oprettet og har udført sine opgaver.

Med henblik på at lette kontorets oprettelse og drift kan det pågældende beløb udbetales ratevis i årets løb på grundlag af kontorets årlige budget, som opstilles inden udgangen af oktober måned for det følgende år efter aftale med medlemsstaten og Kommissionen.

Artikel 2

I henhold til artikel 11a i forordning nr. 136/66/EØF træffer producentmedlemsstaterne konkrete og egnede foranstaltninger med henblik på at iværksætte sanktioner i tilfælde af enhver overtrædelse af produktionsstøtteordningen, navnlig såfremt det konstateres:

a) at oplysningerne i dyrkningserklæringen, jf. artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2261/84 ikke svarer til de faktiske forhold;

b) at den støtteberettigede mængde olivenolie er mindre end den, som olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, har anmodet om, for så vidt disse er støtteberettigede på grundlag af den faktisk producerede mængde olie;

c) at en producentorganisation eller en forening ikke har overholdt de i nærværende forordning fastsatte forpligtelser;

d) at en mølle ikke har overholdt de i nærværende forordning fastsatte forpligtelser.

Artikel 3

1. Med henblik på iværksættelsen af artikel 2 skal medlemsstaterne mindst anvende følgende særlige foranstaltninger :

a) I det i artikel 2, litra a), omhandlede tilfælde, skal den pågældende olivendyrker, hvis der i den unøjagtige dyrkningserklæring er angivet en forøgelse af den pågældendes produktionskapacitet, som ikke svarer til de faktiske forhold, betale et beløb, der står i forhold til den kapacitetsforøgelse, der fremgår heraf, og som er tilstrækkelig prohibitivt ;

b) i det i artikel 2, litra b), omhandlede tilfælde inddriver den pågældende medlemsstat de støttebeløb, der eventuelt er fejlagtigt udbetalt, og den pågældende olivendyrker skal betale et beløb, der står i forhold til det støttebeløb, der er ansøgt om for de mængder olie, for hvilke retten til støtte ikke er anerkendt, og som er tilstrækkelig prohibitivt.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde, og med forbehold af artikel 20c i forordning nr. 136/66/EØF, skal den producentorganisation, olivendyrkeren er medlem af, hæfte solidarisk for betalingen af de i stk. 1 omhandlede beløb, såfremt den i overensstemmelse med sine forpligtelser ikke korrekt har kontrolleret den individuelle støtteansøgning og den pågældende dyrkningserklæring.

3. Såfremt uregelmæssighedernes konsekvenser i de i stk. 1 omhandlede tilfælde er ubetydelige, kan de pågældende medlemsstater dog undlade at afkræve olivendyrkerne betaling af de i stk. 1 nævnte beløb.

Artikel 4

1. Såfremt en producentorganisation eller en forening ikke har foretaget den kontrol, der påhviler den i henhold til artikel 6, 8 og 10 i forordning (EØF) nr. 2261/84, inddrager den pågældende medlemsstat anerkendelsen for en periode på ét til fem produktionsår.

2. Med forbehold af artikel 2, inddrager den pågældende medlemsstat godkendelsen af en mølle for en periode på ét til fem produktionsår, såfremt der ved kontrol af den pågældende mølle viser sig uregelmæssigheder, der f.eks. afviger væsentligt fra lagerregnskabet for så vidt angår mængden af forarbejdede oliven eller produceret olie, eller såfremt lagerregnskabet er utilstrækkeligt eller ikke indsendes.

3. Ved bestemmelsen af, hvor længe anerkendelsen eller godkendelsen skal inddrages, tager den kompetente myndighed hensyn til overtrædelsens alvor og varighed.

4. I den periode, hvor anerkendelsen eller godkendelsen er inddraget i henhold til stk. 1 og 2, kan den pågældende medlemsstat ikke indrømme en ny anerkendelse eller en ny godkendelse på grundlag af en ansøgning, som måtte tilsigte en omgåelse af den pålagte sanktion.

Såfremt inddragelsen af godkendelsen af en mølle får alvorlige følger for forarbejdningsmulighederne i et bestemt produktionsområde, kan det vedtages at tillade den pågældende mølle at fungere efter en særordning.

Artikel 5

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 6

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de træffer inden for rammerne af denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. november 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 1984.

På Rådets vegne

A. DEASY

Formand